

prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) L. Barbos
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Angela Istrate și Fiodor Gujuman,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Angela Istrate și Fiodor Gujuman împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, interveniți accesorii Ion Dron, Iurie Mărgineanu, Victor Panțîru, Petru Munteanu, Octavian Cazac, Victor Burac, Mihail Lupu, Emanoil Ploșnița și Angela Babără, cu privire la contestare actelor administrative și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Angela Istrate și Fiodor Gujuman și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 07 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 19 aprilie 2016 Angela Istrate și Fiodor Gujuman s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, (vol. I, f.d. 5-8), iar ulterior, la 25 aprilie 2016 au depus cerere de concretizare (vol. I, f.d. 17-26), solicitând:

- anularea hotărârii Adunării Generale Ordinare a Baroului de Avocați Chișinău din 08 aprilie 2016 privind revocarea a 5 membri ai Consiliului Uniunii Avocaților delegați din partea Baroului de Avocați Chișinău, precum și de alegere a 7 noi membri delegați ai Consiliului Uniunii Avocaților din partea Baroului de Avocați Chișinău, ca fiind ilegală;

- declararea nulității rezultatelor alegerilor la funcțiile de decan, prodecan și membri ai Consiliului Uniunii Avocaților, ce au avut loc la Adunarea Generală Ordinară a Baroului de Avocați Chișinău din 08 aprilie 2016;

- declararea nulității dispoziției nr. 1/2016 din 08 aprilie 2016 a Președintelui Adunării Generale Ordinare a Baroului de Avocați Chișinău din 08 aprilie 2016, prin care s-a decis continuarea lucrărilor Adunării Generale Ordinare a Baroului de Avocați Chișinău din 08 aprilie 2016 pentru 22 aprilie 2016;

- anularea hotărârii Adunării Generale Ordinare a Baroului de Avocați Chișinău din 22 aprilie 2016, privind confirmarea rezultatelor alegerilor la funcția de decan,

prodecan și membri ai Consiliului Uniunii Avocaților delegați din partea Baroului de Avocați Chișinău a candidaților aleși cu votul majoritar obținut în cadrul alegerilor.

În motivarea cererii de chemare în judecată au indicat că la 08 aprilie 2016 a avut loc Adunarea Generală a Baroului de Avocați Chișinău, în cadrul căreia a fost adoptată hotărârea de revocare a 5 membri a Consiliului Uniunii Avocaților delegați din partea Baroului de Avocați Chișinău, cu ulterioara alegere a 7 membri delegați ai Baroului Chișinău în componența Consiliului Uniunii Avocaților. Tot la 08 aprilie 2016 s-a decis alegerea Decanului și Prodecanului Baroului de Avocați Chișinău.

Reclamanții invocă că la adoptarea hotărârii menționate au fost admise încălcări de procedură, deoarece chestiunea privind revocarea membrilor Consiliului Uniunii Avocaților delegați din partea Baroului de Avocați Chișinău, nu a fost înaintată și nu a fost inclusă în ordinea de zi a Adunării Generale Ordinare, fapt ce contravine prevederilor art. 52 alin. (10) din Statutul profesiei de avocat.

Astfel, susțin că revocarea membrilor Consiliului Uniunii Avocaților a fost abuziv pusă la vot, în afara oricăror proceduri legale, fără respectarea tuturor garanțiilor necesare unei proceduri de alegere, fără asigurarea legalității și unanimității, prin lezarea principiilor de democratism și colegialitate.

Deși membrii Consiliului Uniunii Avocaților au fost aleși prin vot secret, nominal, în absența unei decizii privind revocarea prin vot deschis și nominal al membrilor Consiliului Uniunii Avocaților, fără a invoca motivele revocării, fără a acorda dreptul la replică, s-a purces la revocarea în masă a membrilor delegați la Consiliului Uniunii Avocaților din partea Baroului de Avocați Chișinău.

Consideră reclamanții că prin hotărârea adoptată s-a admis ingerința în activitatea organelor de conducere a Uniunii Avocaților, s-a negat principiul securității raporturilor juridice și puterea lucrului judecat, s-a întrerupt activitatea legală a organelor de conducere din Uniunea Avocaților, practic desființându-le și lăsând Uniunea Avocaților fără organ reprezentativ și deliberativ, care asigură activitatea permanentă a acesteia.

La fel, susțin că hotărârea menționată este afectată de nulitate deoarece nu a fost acumulat numărul necesar de voturi pentru adoptarea acesteia.

Mai invocă că la activitatea Comisiei de numărare a voturilor au fost admise persoane alese care drept rezultat al alegerilor nu au acumulat numărul necesar de voturi, la lucrările adunării au participat activ și au votat avocați fără drept de participare la Adunarea Generală, aflați în exercițiul unei sancțiuni disciplinare, iar procesul-verbal întocmit de Comisia de numărare a voturilor nu corespunde criteriilor legalității și nu reflectă situația de fapt.

Afirmă că Dispoziția nr. 1/2016 a Președintelui Adunării Generale a Baroului Chișinău din 08 aprilie 2016, prin care s-a dispus continuarea lucrărilor Adunării Generale a Baroului Chișinău desfășurate la 08 aprilie 2016, pentru 22 aprilie 2016, este ilegală deoarece a fost dispusă contrar procedurii și de o persoană neîmputernicită, precum și nu a fost adoptată în cadrul Adunării Generale din 08 aprilie 2016.

Totodată, consideră că hotărârile adoptate la Adunarea Generală din 22 aprilie 2016 sunt ilegale din motiv că convocarea aceasta a fost dispusă de către o persoană neîmputernicită, iar rezultatele alegerilor au fost validate la 08 aprilie 2016.

La fel, la Adunarea Generală din 08 aprilie 2016 nu au fost adoptate careva hotărâri privind prelungirea lucrărilor pentru o altă dată, iar la cea din 22 aprilie 2016 nu a fost cvorum.

Pe parcursul examinării pricinii, reclamanții au depus cerere privind majorarea pretențiilor, solicitând și încasarea de la pârât a sumei prejudiciului moral de 50 000 lei pentru Angela Istrate și 20 000 lei pentru Fiodor Gujuman. (vol. II, f.d. 28-29)

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 iulie 2016 în proces au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii de partea pârâtului, Ion Dron, Iurie Mărgineanu, Victor Panțîru, Petru Munteanu, Victor Burac, Octavian Cazac, Mihail Lupu, Emanoil Ploșnița și Angela Babără. (Vol. II, f.d. 61-64)

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 septembrie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Angela Istrate și Fiodor Gujuman împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, intervenți accesorii Ion Dron, Iurie Mărgineanu, Victor Panțîru, Petru Munteanu, Octavian Cazac, Victor Burac, Mihail Lupu, Emanoil Ploșnița și Angela Babără, cu privire la contestare actelor administrative și repararea prejudiciului moral.

La 15 septembrie 2016 Angela Istrate și Fiodor Gujuman au declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitând admiterea casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Angela Istrate și Fiodor Gujuman și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 septembrie 2016.

La 11 aprilie 2017 Angela Istrate și Fiodor Gujuman au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 septembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului au exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susțin că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normale de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 a fost depus la 11 aprilie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Angela Istrate și Fiodor Gujuman nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Angela Istrate și Fiodor Gujuman se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Dumitru Mardari